

ensstemmelse med det fra Kommunalbestyrelsen modtagne Forslag. Man har havt saa meget større Opfordring hertil, som Kirke- og Undervisningsministeriet har henledet Opmærksomheden paa, at den fgl. Fødsels- og Pleiestiftelse, da de senere Regnskabsaar ikke have været gunstige, har maattet angribe sin Kapital, og at som Følge heraf ogsaa dens aarlige Indtægt mere og mere vil vinde ind, saafremt der ikke ad anden Vej sikkes den større Indtægt, hvad der netop ved det foreliggende Lovforslags Gennemførelse vil opnaas.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser bemærkes følgende:

Til § 1.

Medens Hesteskatten nu opkræves med konstante Beløb, er der her foreslaaet, at Statens Størrelse fastsættes af Kommunalbestyrelsen for 5 Aar ad Gangen indenfor det i Paragrafen nævnte Maximum og Minimum. Skjøndt der næppe vil være tilstrækkelig Anledning til stor at forhøje Hesteskattens nuværende Beløb i betydelig Grad, og Minimum af fuld Skat pr. Hest (jfr. § 4) derfor er fastsat til 10 Kr. aarlig, er det dog, da Forholdene kunne medføre, at en stærkere Beskatning i Fremtiden vil vise sig ønskelig, ønsket for rigtigst at aabne Afgang til Skattens Forhøielse indtil 30 Kr. aarlig. Fastsættelsen af Afgiftens Størrelse kan formentlig uden Betænkelighed overlades til Kommunalbestyrelsen; en ganske tilsvarende Regel gælder saaledes allerede med Hensyn til Hundeskattefølge § 1 i Lov af 19. Febr. 1870 for Kjøbstæderne.

Til § 2.

I Henhold til de med Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse og Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet førte Forhandlinger er Skattens Deling mellem Stiftelsen og Kjøbenhavns Kommune fastsat til henholdsvis $\frac{3}{4}$ og $\frac{1}{4}$, dog at Stiftelsen ikke i noget Aar erholder mindre end 14,000 Kr.

Til § 3.

Ved den i denne § optagne Bestemmelse om, at Skatten skal svares af Heste, som ere opstaldede ikke blot i Kjøbenhavn, men ogsaa paa dens Grund udenfor den ældre Voldlinie, vil den væsentligste af de oven for paapegede Ulemper ved den bestaaende Ordning blive

fjernet. Forsaavidt det endvidere er fastsat, at Skatten ogsaa skal svares af Heste, som benyttes til regelmæssig Befordring paa Router, som helt eller delvis ligge paa Kjøbenhavns Grund, saasom for Sporvoogns- eller Omnibus-Heste, selv om de ere opstaldede uden for Stadens Grund, maa det vel erkjendes, at denne Bestemmelse er af extraordinær Natur; men da Hovedvægten ved Hesteskattens Paaligning efter Kommunalbestyrelsens Forslag er lagt paa Hestens Anvendelse til Personbefordring (jfr. § 4) og Skatten udvidet til at omfatte alle Heste i Kjøbenhavn og paa dens Grund, som benyttes hertil, taler Vilighed formentlig for, at samtlige Sporvejs- og Omnibusselskaber, der, som bekendt, byde en meget stærk Konkurrence overfor Stadens Vognmænd, blive stillede lige med disse i Henseende til denne Byrde, hvortil kommer, at Loven vil ramme alle de Sporvejselskaber, hvis Heste ere opstaldede paa Stadens Grund, og det derfor synes naturligt at lade de Sporvejselskaber, hvis Heste vel ere opstaldede udenfor Kjøbenhavns Grund, men væsentligt bruges til Kjørsel paa denne, bære den samme Byrde som de foritnævnte Selskaber, saa meget mere som deres Router paa de længste Strækninger gaa over Stadens Territorium, lige som det tør anses for givet, at det er Kjøbenhavns Indvaanere, der afgive det største Antal Befordrede og saaledes væsentlig bidrage til Selskabernes Fortjeneste. — I Henhold til disse Betragtninger samt under Hensyn til, at den overveiede Del af Hesteskattens Udbytte efter Forslaget vil tilfalde en Stiftelse, hvis Virksomhed ogsaa i høi Grad kommer Kjøbenhavns Nabokommuner tilgode, har Ministeriet troet at kunne tiltræde den nævnte Bestemmelse.

Til § 4.

Som alt anført, er Hovedvægten i Lovforslaget lagt paa Beskatningen af Heste, der anvendes til Personbefordring. Det er derfor foreslaaet, at Skatten med det fulde, i Henhold til § 1 fastsatte Beløb kun skal svares for Heste, der væsentlig anvendes til saadan Befordring, og at paa den anden Side de Heste, som udelukkende anvendes til anden Brug end Personbefordring, ganske skulle være fritagne for Skat. For alle andre Heste, der ikke falde ind under nogen af de nævnte to Kategorier, foreslaas det derimod, at Skatten skal svares med det halve af det i § 1 nævnte Beløb; denne sidste Bestemmelse er derhos gjort anvendelig paa samtlige Heste, hørende til Besætninger, med Hensyn til hvilke det ikke paalidelig kan angives, hvilke Heste der an-